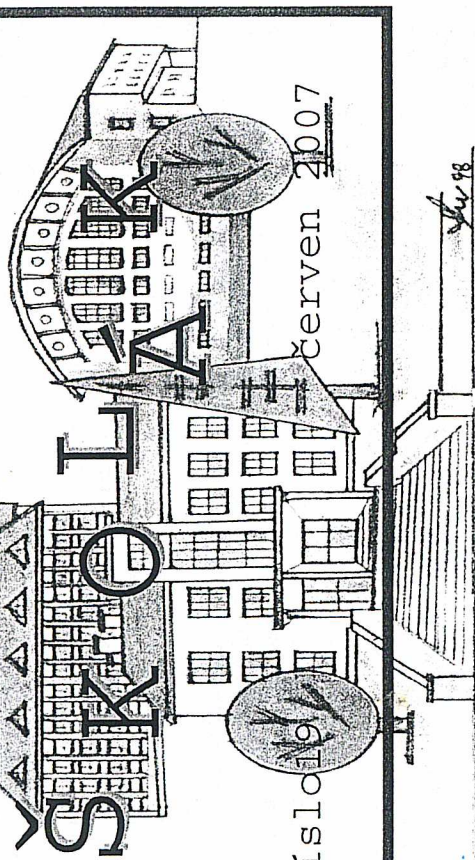

Základní škola T. G. Masaryka

v Bojkovicích

„Ale vy jeden každý musíte vždy snést mínění druhého. V demokracii je svoboda, volnost, demokracie bylo řečeno, znamená diskusi. To jest, nesmí se nikomu překážeti, kdo má jiné a opačné mínění. Naučiti se respektovati cizí mínění, vyslechnouti důvody.“

T. G. Masaryk

Chlapci a děvčata,

fénomen času definitivně uzavřel poslední kapitolu školního roku 2006/07, za který již netrpělivě čekají vytožené prázdniny. Při hodnocení uplynulého roku by bylo jednoduše říci, po vzoru jedné literární postavy, že po dobu celého školního roku se nic mimořádné nestalo. Nebyla by to však pravda, poněvadž ve velké škole s velkým počtem žáků, kterou na zařízení je, se denně stane nescíselné množství příhod, prožitků, radostných i méně radostných chvil, vsřebávání poznatků a zkušeností, které by měly být pro každého přínosem a poučením do života. Nelze všechny aktivity a úspěchy, kterých se nám všem letos podařilo dosáhnout vyjmenovat a už vůbec ne se o nich zmiňovat podrobně. Abychom však byli upřímní, musíme přiznat, že vedle úspěchů byly i nezdary. Naštěstí jich bylo méně, a tak o nich nebude hovořit.

Je dobře, že téměř všichni žáci 9. tříd si splnili svůj sen a byli přijati na střední školu. Jich 72% a zbývajících 28% odchází na tříleté učební obory. Závěrečný účet tohoto školního roku nebyl také vůbec špatný, poněvadž celá řada žáků má vyznamenání, někteří dokonce sa jedničky, téměř 100 žáků bylo veřejně oceněno čestným uznáním za vzornou reprezentaci školy v soutěžích. Velmi nás potěšily výsledky žáků v naukových soutěžích, kde především v okresních kolech naši reprezentanti prokazovali solidní výsledky.

Na výborné sportovní výsledky jsme si už zvykli. V letošním roce se naši závodníci zúčastnili více než 20-ti soutěžích na úrovni okresu, kraje i republiky a nejhorším umístěním bylo 5. místo. Nejvíce radosti nám udělali mladí volejbalisté, kteří se v Hradci Králové stali Mistry České republiky, navíc mladší i starší žáci se stali Přeborníky Zlímského kraje a děvčata skončila druhá. V lehké atletice zeť medailí a titulů neměla konce. Všichni závodníci, i při častá zranění, se rvali za čest školy jako lvi a jsou příkladem tým, kteří zatím váhají nebo svazuje lenost a nerozhodnost. Již několik let nám dělá radost více než 60 tanečníků, zpěváků muzikantů folklórního souboru Světlovánek. Jejich letošní úspěchy, když zvítězili v okresním krajském kole a probodovali se až do republikového finále, zaslouží nepochybně uznání. Svum předvedli na nejednom vystoupení a festivalu i za hranicemi naší vlasti.

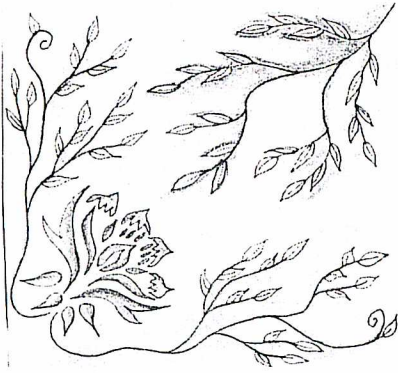
Návštěva studentů z Anglie, Švédska, Dánska a Polska se opakovala i letos, opačnou dlouhou námořní plavbu se chystala Expedice Unesco klubu do severovýchodních stá Evropy. Bohužel pro nemoc byla tato akce odvolána.

Všem slušným a poctivým žákům, kteří dovedou smysluplně využívat svůj volný čas pracovat v rámci svých schopností a možností nejen pro sebe, patří uznání vedení školy celého učitelského sboru. Dále je třeba mít na paměti, že úspěchy, kterých jste, milí žáci dosáhli patří stejnou měrou vašim obětavým učitelům, trenérům a vedoucím sborů.

Vážené a ctěné žactvo, náš velký školní pamík dorazil šťastně k prázdninovému molu. Bude záležet již jenom na vás, jak následujících dvou měsíců, do kterých vám přejí jen nejlepší, využijete.

Zdeněk Ogrodník
ředitel školy

Přijetí nejlepších vycházejících žáků starostou města

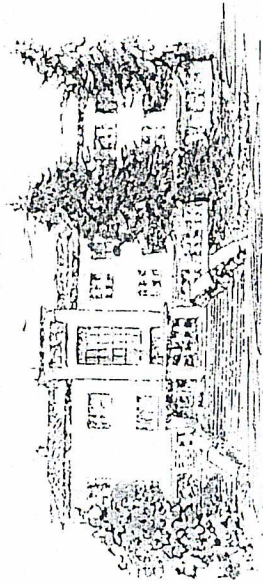

Jana Michalčíková 9.A
Věra Juračková 9.A
Jiří Šmigra 9.A
Jan Urban 9.A
Martina Chovancová 9.B
Jana Treflíková 9.B
Monika Krčová 9.C
Petr Toman 9.C
Petra Sedláčková 9.C
Libor Skrášek 9.C

Volba povolání

Z celkového počtu 66 žáků devátých ročníků bylo přijato na studijní obory 47 žáků, což činí 71, 21%.

Na tříleté učební obory bylo přijato 19 žáků, což je 28,79%. Z osmé třídy odchází jeden žák do učebního poměru a jeden žák 1. stupně byl přijat na osmileté gymnázium.

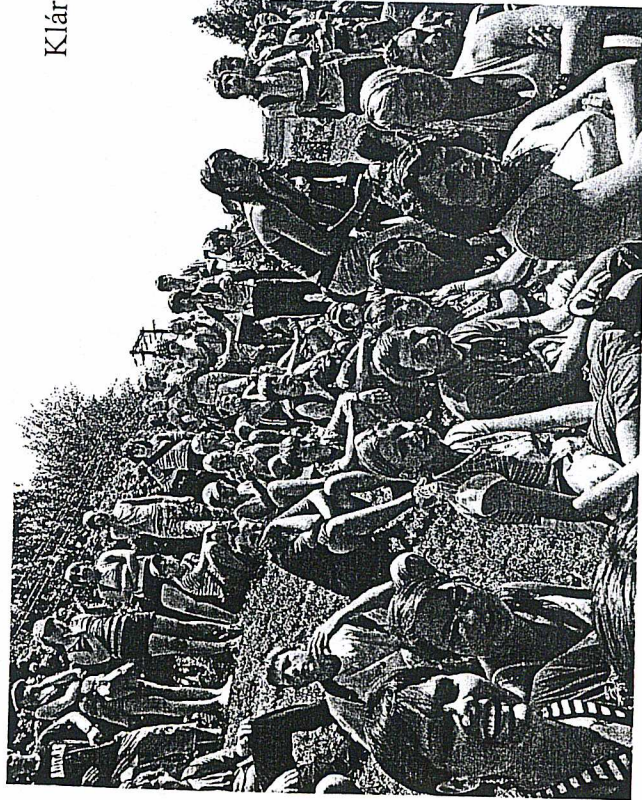

Ohlédnutí za školními léty

Je 1. září a já nastupuji na úplně novou školu, která se jmenuje ZŠ TGM. Je to pro mě velká změna, můžu říct i další krok do života. Poznávám nové učitele, kteří mě budou provázet po celé čtyři roky a taky nové spolužáky, moje nynější kamarády.

Tyto čtyři roky byl běh dlouhou tratí. Byl to běh plný překážek, starostí a problémů, ale také radostí a štěstí. Nejednomo z nás se často v očích objevily slzy zoufalství a beznaděje, často jsme si sáhli až na dno svých sil. Potom ale do našeho života opět zasvítilo sluníčko, černé okamžiky jsme hodili za hlavu a pokračovali dál v cestě.

Za chvíli tu máme konec školního roku. Vím, že tato škola mi hodně dala. Jsou to dobré rady do života jak ve studiu, tak i ve vztazích a komunikaci mezi lidmi. Taky jsem si vědoma toho, že to učitelé s námi neměli vždy jednoduché. Ocenuji hlavně přístup k nám, chvílemi kamarádský, chvílemi přísný. Určitě mi bude smutno po této škole a jsem ráda, že jsem tu mohla strávit aspoň malý kousek života.

Klára 9.C

Nové knihy v žánrovské knihovně

J. K. Rowlingová – Harry Potter 1.- 6. díl
Béla Rigó – Dobrodružství rodiny Smolíkovi
Lucy Danielsová – Kočka v hrobc
Jenny Nimanová – Charlie a kouzelný kuličák
Shan Darren – Darren Shan a Madame Okta
Vojtěch Steklač – Dobrodružství Pankráče Fangenta
Vlastimil Vondruška – Filorella a Bratrstvo křišťálů
Jude Watson – Přědtuchy
Milan Sýkora – Od 18 nepřístupno
Roland Breton – Atlas jazyků světa
Vojtěch Steklač – Případ nepolapitelného sprejera
Alena Ježková – Praha babka měst
Hortense Ulrichová – A kdo má rád mě?

Úryvek z knihy Harry Potter a princ dvojí krve

V tom se na schodišti ozvaly dunivé kroky a o chvíliku později Malfoye odstrčily stranou čtyři postavy v černých hábitech, které vyrazily ze dveří a vyběhly na věžní ochoz. Harry, stále ještě ochromený kouzlem, bez mrknutí sledoval, co se bude dít. S hrůzou hleděl na čtyři neznámé – v šarvátce dole pod nimi zřejmě zvítězili smrtijedi.

Jakýsi tlustých s nezdravou pleťí a podivně škodolibým, krivým pohledem se dychtivě zachechtal.

„Brumbál zahnaný do kouta!“ vykřikl a obrátil se k malé tlusté ženě, která vypadala jako jeho sestra a nedočkavě se zubila. „Brumbál bez hůlky! Brumbál docela sám! Dobrá práce, Draco, blahopřeji!“

Projekt Kniha

Koncem března proběhla na naší škole soutěž třídních kolektivů - projekt Kniha. Cílem akce bylo vzbudit v žácích zájem o knihy. Projekt připravily předmětové komise českého jazyka, cizích jazyků a výtvarné výchovy. Soutěžilo se ve dvou kategoriích.

Program byl rozdělen do čtyř částí. Při plnění úkolů měli žáci k dispozici jazykové příručky, encyklopedie, slovníky a internet. První část tvořil test literárních znalostí, kde žáci pracovali s texty, poznávali autory podle portrétů i ukázek, tvořili básně na téma "kniha" atd. Úkoly plnili ve skupinách.

Součástí projektu byla i soutěž o nej... knihu. Nejstarší přinesenou knihou byla *Bible a Topografie Moravy* z roku 1786. Největší knihy - *Atlas obrovského světa* a *Velká kniha her* - měřily shodně 58 x 40 cm. Nejmenšími knihami byly *Má základní práva v EU* a *Co AIDS a virus HIV*, měřily také shodně 3,2 x 2,5 cm. Největší počet stran - 1580 měl *Anglický slovník*, na druhém místě skončila *Bible* s 1814 stranami.

V druhé části proběhla soutěž v rychlosti čtení, úkolem bylo přečíst co nejvíce textu za dobu 20 minut. V každé třídě se při čerbě vystřídal deset vybraných žáků. Regulérnost soutěže kontrolovali dva žáci z jiné třídy.

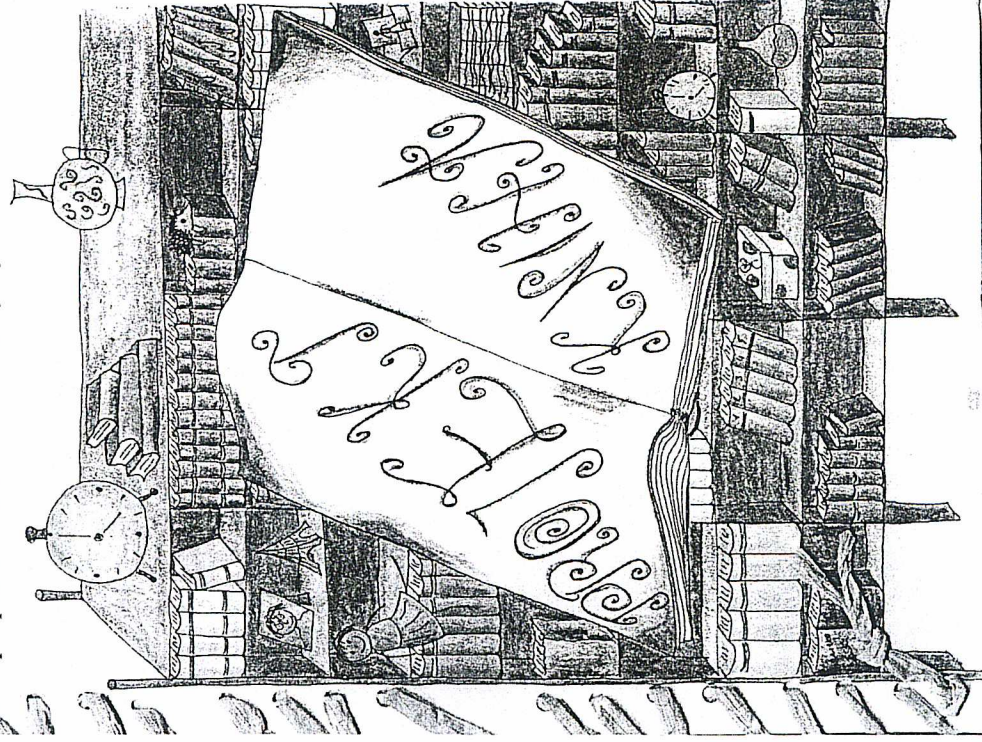
Ve třetí části pracovali žáci s cizojazyčným textem, kdy se opět ve skupinách potýkali s německými a anglickými texty. V poslední části soutěže představovali žáci knihy, které právě čtou nebo už přečetli a patří k jejich oblíbeným. Tímto motivovali své spolužáky, aby si knížku, která je zaujala, také přečetli.

Už měsíc předem si všichni v hodinách výtvarné výchovy připravovali složky k danému projektu a do nich si v průběhu soutěže zapisovali různé zajímavosti. Tři nejlepší složky ze třídy byly ohodnoceny a body byly připočteny k celkovému hodnocení třídy.

Během dopoledne si každý žák vyrobil své ex libris. Za nejlepší práce získaly třídní kolektivy také body. Nejzajímavější ex libris byly odeslány do okresního kola výtvarné soutěže vyhlášené Knihovnou B. B. Buchlovana v Uherském Hradišti. Další zajímavé výtvarné práce k projektu Kniha jsou vystaveny v Galerii školy.

Jak již bylo uvedeno, soutěžilo se ve dvou kategoriích. V 1. kategorii zvítězila třída 7.B, ve 2. kategorii třída 8. B. Vítězné kolektivy se zúčastnily 17. dubna 2007 besedy na téma "Příběhy současných dětí" v Knihovně B. B. Buchlovana v Uherském Hradišti.

O zdárný průběh celého dopoledne se zasloužili nejen vítězné týmy, ale všichni zúčastnění, včetně vyučujících. Všichni pracovali s velkým zaujetím a chutí. Tato netradiční akce přispěla k oživení běžné školní výuky.

KNIHA

Moje kniha černobílá,
to je moje velká síla,
ze světa starostí mě odveze,
do světa snů mě přiveze.
Poskytuje radosti,
útěk všedních starostí.
Kniha je můj život – žal,
za knihu bych srdce dal.

9. A

Knížka, to je skvělá věc,
čte ji každý jedinec.
Každý si ji přečte rád,
když nemá s kým povídat.
Často čítám mezi řádky,
povídky, komedie i pohádky.
Večer knížku pozdě zavírám
a pak klidně usínám.

9. B

Kniha, dobrý přítel člověka
vždy po přečtení stopy zanechá
pomůže vám v životě,
stále bude přibývat
vzdělaných lidí na světě.

Kniha je můj kamarád,
proto v ní mám všechno rád.
Nikdo není vzdělanější
než má kniha nejmilejší!

6. D

Otvírám knížku,
má mnoho stran,
počítám řádky,
moc se v tom nevyznám.
Mluví na mě zvláštní řečí,
obrázky jsou stále menší.
Pak jen odborná jsou tu slova,
Toť kniha géniova.

9. C

Kniha to je samé čtení,
neslouží jen k poučení.
Slouží nám i k moudrosti,
někdy také ke zlosti.
Knížky si moc vážíme,
rádi se i učíme.
Když ke knížce sednem,
hned z té knížky
zblednem.

Knihy máme všichni rádi,
jsme s ní dobří kamarádi.
Všichni známe písmena,
každé něco znamená.
Tečka, čárka, vykřičník,
v otázce je otazník.
Doma ji má skoro každý,
kdo si aspoň trochu čte,
jedenkrát ji v ruce drží,
pak se vždycky zasměje.

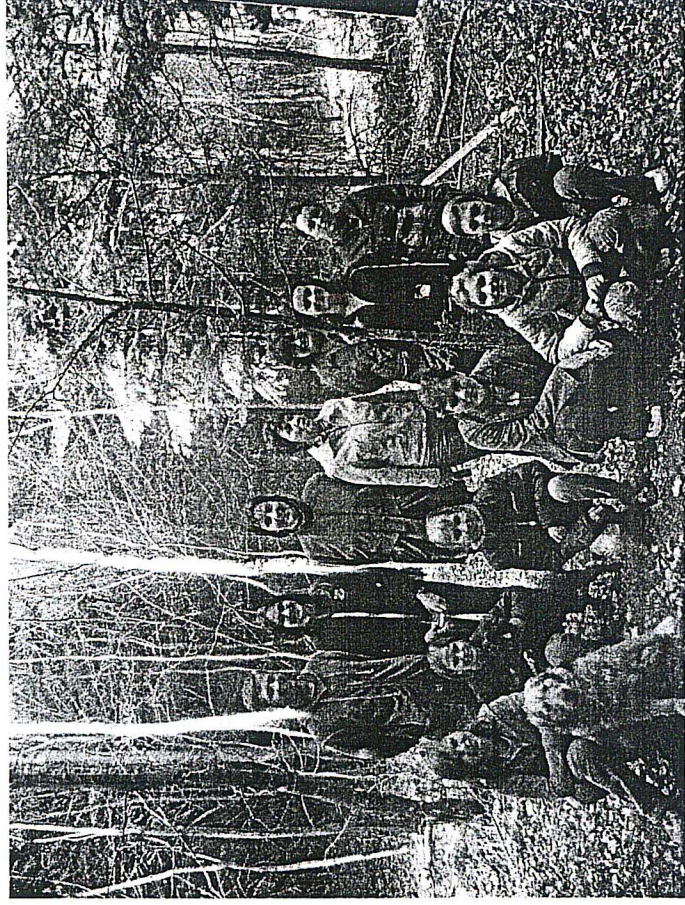
6. C

Projekt o T. G. Masarykovi a jeho vztahu k Bojkovicím

V letošním školním roce vypracovali žáci 8. ročníku projekt o T. G. Masarykovi.

Už od září jsme hledali a třídili různé materiály a fotografie o životě, díle i myšlenkách našeho prvního prezidenta. V dubnu jsme se vydali na Hradskou nivu k nově vysazenému Masarykovu dubu. Po chvíli pátrání jsme mladý doubek našli.

V předposledním týdnu školního roku jsme výsledek našeho snažení předvedli všem žákům druhého stupně.

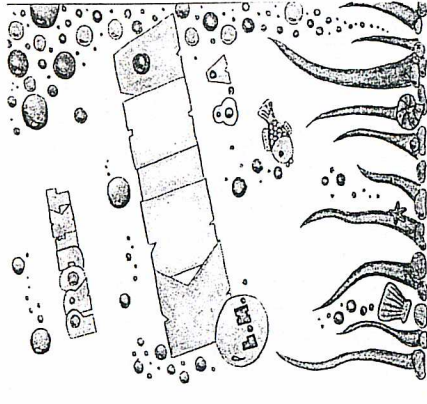

Jak si naši žáci v tomto školním roce vedli v naukových soutěžích?

1. Veronika Jančaříková - 1. místo OK zeměp. olymp.
2. místo KK zeměp. olymp.
5. místo OK matem. olymp.
2. Martina Chovancová - 2. místo OK olymp. v JČ – účast v KK
3. Jana Vaverková - 4. místo OK olymp. v AJ
7. místo OK matem. olymp.
4. Jan Velecký - 6. místo v OK pythagoriády
5. Radomír Durdák - 11. místo v OK matem. Olymp.
6. Jan Urban - 12. místo v biologické olymp. – OK
7. Libor Skrášek - 13. místo v chemické olymp. – OK
8. Jaroslav Šašinka - 9. místo v OK zeměpisné olymp.
9. Marta Kročová - 7. místo v OK matem. olymp.
10. Eliška Kunderatová - 1. místo v OK biologické olymp.
11. Michaela Ondrušková - 8. místo v OK biologické olymp.
12. Tomáš Šašinka, Tomáš Ondrušek, Eliška Kunderatová, Šárka Charvátová, Jaromír Urubčík - 3. místo v OK dopravní soutěže
13. Martin Maňas - úspěšný řešitel Matematický kokos
14. Skrášek Libor, Jakub Kříž, Eva Treflířková, Pavla Beníčková, Anna Švihlíková, Vendula Řezníčková - Zlínská liga CO2

O krále českého pravopisu 2006-07

6. ročník: Eliška Kunderatová 6.C
Veronika Jančaříková 6.D
7. ročník: Jana Vaverková 7.C
8. ročník: Adéla Rosíková 8.D
9. ročník: Jana Michalčíková 9.A

Výtvarná výchova

Ve školním roce 2006/ 07 se udělalo kus práce v oblasti estetiky a úpravy našeho školního prostředí.

Hned po prázdninách nás ve škole ve staré budově čekaly nově vymalované chodby. Pustili jsme se do dekorování. Inspiraci jsme hledali u přírodních národů, indiánských kmenů a v Egyptě. Nakonec z toho vyšla hezky vyzdobená chodba a schodiště. Malovanými květinami rozkvetlo také schodiště v nové budově.

V půdních prostorech jsme na stěny namalovali pohybliví se postavy ve skutečné velikosti – zajímavé!! Teď pracujeme na vyzdobě 9. tříd, které byly také nově vymalovány.

Upravené prostředí kolem nás se nám líbí a těšíme se, že zase příští rok nějaký ten prostor vylepšíme.

Vaši kamarádi výtvarníci

Výtvarné soutěže ve školním roce 2006/ 07

Evropa škole – odeslány 3 kolektivní práce 7., 8. a 9. tříd do okresního kola, tyto práce byly oceněny i v krajském kole a postoupily do celorepublikového kola.

Požární ochrana očima dětí – odesláno 6 prací

III.kat. Š. Dostálová 6.C, D.Šašinková 6.C, M. Hamšíková 6.A, V. Janků 6.D

IV.kat. N. Prná 8.B, M. Janůjová 8.B

Ex libris – odesláno 8 prací

1. V. Jančaříková 6.D

2. L. Ondrušková 8.B, M. Janůjová 8.B, N. Prná 8.B, G. Gálová 8.D, L. Křížková 8.A

3. M. Chovancová 9.B, M. Janůjová 8.B

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE

V letošním školním roce se žáci naší školy jako každoročně zúčastnili mnoha sportovních soutěží.

Atletický čtyřboj „O pohár starosty města Uh.Hradiště“, Zátopkův běh v Bojkovicích, Okresní finále v přespolním běhu v Uherském Ostrohu, Krajské finále v přespolním běhu v Bystřici pod Hostýnem, halová kopaná v Bojkovicích, Straňanská laťka ve Strání, soutěž ve skoku vysokém ve sportovní hale, Okresní kolo ve florbalu v Uh.Brodě, Vánoční laťka ve SOŠ Slavčíně, Kočky 2007, volejbalový turnaj „O pohár ředitele školy“ ve sportovní hale, Volejbalový turnaj žáků 7. tříd ve Zlíně, Okresní kolo ve volejbale dívek a chlapců v Bojkovicích, COCA – COLA CUP ve St. Městě, školní fotbalová liga, Srovnávací testy dívek ve Zlíně, Srovnávací testy chlapců v Olomouci, celorepubliková soutěž JIPAST v Uh. Brodě, krajské finále ve volejbale dívek a chlapců, krajské finále 7. ročníků mixem ve sportovní hale, Krajské finále atletického čtyřboje ve Valašském Meziříčí, Pohár rozhlasu v Uh. Brodě.

Kvalifikace dívek a chlapců na MR ve volejbale ve sportovní hale, branný závod, Krajské finále Poháru rozhlasu v Uh. Brodě.

Místrovství republiky v mixech v Hr. Králové

Mistři, mistři...

Tak tento popěvek skandovalo po posledním zápase z Českými Budějovicemi v Hradci Králové devět chlapců ze 7.A třídy, když se po vyrovnaných bojích stali mistry České republiky ve „čtyřkovém“ volejbale.

Po náročné kvalifikaci v Olomouci, kde hoši porazili ve finále Zlín, zajížděli v pátek 1.6. na republikové finále do Hradce Králové s určitými obavami. Porazíme České Budějovice? Porazíme Znojmo? Uhrájeme nějaké body s domácím Hradcem? A kdo jsou další naši soupeři?

Parta skvělých kluků z moravska – slováckého pomezí, ze ZŠ TGM Bojkovice, vyrazila svou hrou a bojovností všem soupeřům dech. Z pěti odehraných a náročných zápasů prohrála pouze jeden jediný, a to až v tiebreaku 15:17 se Znojmem. Ostatním soupeřům jsme nedali šanci a zvítězili 2:0!

Všem chlapcům ze 7.A patří poděkování za skvělé výkony a bojovnost a snad jim zlatá medaile, kterou si hoši odvezli domů za 1. místo, bude ještě dlouho připomínat tento úspěšný den.

Atletická sezóna

Děvčata zopakovala po loňském vítězství, kdy se probojovala až na mistrovství republiky do Houšťky, opět první místo v nejrozšířenější lehkootletické soutěži Poháru rozhlasu. Loni děvčata startovala v kategorii mladších žákyň, letos tytéž dívky vybojovaly 1. místo v kategorii starší. Soutěž se konala na stadionu v Uh. Brodě, kde holky podaly výborné výkony. V soutěži obsadily 1. místo před družstvem z Nivnice a Luhačovic. Družstvo startovalo ve složení – Nikola Turková, Lucie Koudelová, Věra Juračková, Olga Krejzlíková, Lucie Michalcová, Hana Gabrhelová, Adéla Gorčíková, Jana Michalčíková.

Do této krajské soutěže se probojovalo i družstvo mladších chlapců z naší školy ve složení – Ondřej Fojtík, Roman Machala, Tomáš Velík, Michal Miča, Leoš Ševčík, Luboš Holík, Jan Regináč, Jakub Šídlo, David Křížka, David Šmíd. Ve velmi kvalitní soutěži kluci nakonec obsadili 2. místo za školou ze Zubří, a to jen o pár desítek bodů.

Dalšího pěkného výsledku dosáhla družstva chlapců a dívek ve Valašském Meziříčí na krajském přeboru v lehkootletickém čtyřboji – 60 m, 800 m, dálka – výška, koule nebo míček. Družstvo starších dívek ve složení – Turková, Krejzlíková, Valášková, Gorčíková, Michalcová – obsadilo 2. místo, stejné místo patří i děvčatům mladším ve složení – Koudelová, Joklová, Mikulcová, Bušová, Machalová.

V kategorii chlapců reprezentovalo školu družstvo starších chlapců ve složení – Šimon Bednář, Martin Varad'a, Ivo Jurásek, Lukáš Chytrý, Roman Machlala.

Družstvo obsadilo 5. místo.

Některé výkony:

Dívky – 60 m – Lucie Koudelová – 8,2 s

Nikola Turková – 8,3 s

Dálka – Lucie Michalcová – 448 cm

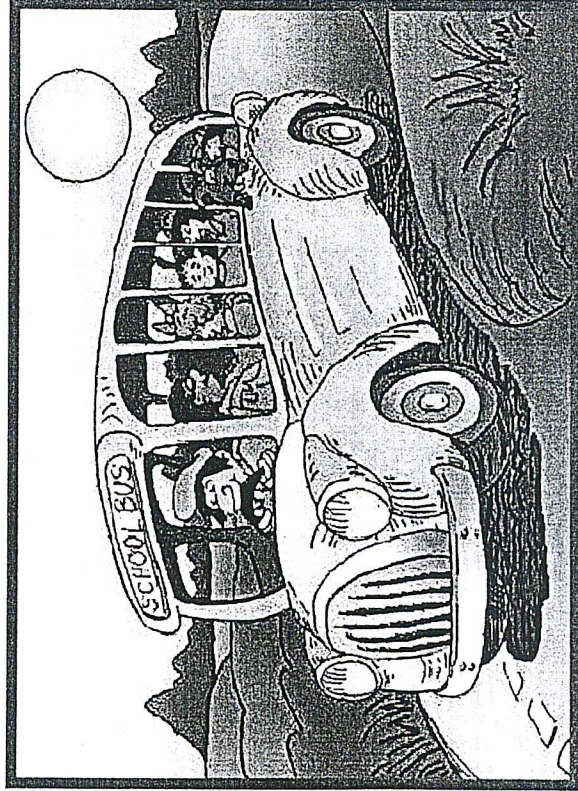
Výška – Věra Juračková, Nikola Turková – 145 cm

Koule – Hana Gabrhelová – 8,81 m

EUROBUS

V pátek 8.6. jsem se zúčastnila celostátního kola 12. ročníku soutěže Eurorebus, které se konalo v Praze na FTVS. Byla tam šipkami vyznačená cesta, takže jsme bez hledání dorazili k prezenci. Před tím jsme narazili na propagační stánek České spořitelny, generálního partnera této soutěže. Za vyplnění krátkého dotazníku jsme si mohli vybrat kalkulačku nebo létající vrtuň. Potom jsme se usadili v sále, kde bylo plno reproduktorů na rozptýlení nervozity. Seděli jsme u dveří, takže jsme viděli žáky, kteří se postupně usazovali. Mezi nimi se vyskytla individua, která pravděpodobně žijí jen školou nebo typicky oblečení teenageři z města. Moderoval J. Kovařík, který to hodně okécával. Po hodině jsme se přesadili do tříd podle kategorií. V testu bylo 31 + 1 doplňující otázka na 35 minut. Potom jsme šli na oběd, vrátili se, jenže vše ještě nebylo opravené. Nejdříve vyhlásili školy, dále třídy a pak jednotlivce. Ceny byly velmi hodnotné. První vyhrál expedici, počítač, konto ČS s 1500 Kč a nějaké sponzorské dary. Škola vyhrála pohár a počítač pro školu, to samé i třídy. I když jsem se neumístila nějak dobře, jsem ráda že jsem se tam dostala.

Veronika Jančaříková 6.D

I. STUPEŇ

Čertovský pětiboj

Děti 1. a 2. tříd navštívili Mikuláš se svou družinou. Pro některé to návštěva příjemná zrovna nebyla, a to především kvůli přítomnosti čerta. Starší děti nižšího stupně už na čerty nevěří, navíc, některé jsou i hodné. Pekelná soutěž je tedy nepřekvapila.

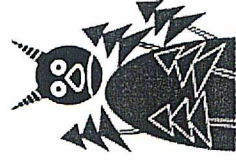
Každou třídu reprezentovala dvojice *čertík a čertice*. Celkem šest dvojic si v pěti disciplínách vyzkoušelo, že to čerti nemají vůbec lehké. Že musí po cestě z pekla a zpět ledacos přeskákat (*1 minuta skok přes švihadlo*), že trasa bývá často hodně křivolaká (*florbalový slalom*), že mezi peklem a zemí překonávají značný výškový rozdíl (*obratnostní dráha se šplhem*), že se nadřou při uskládňování polen k topení pod kotli (*1 minuta přihrávka trčením obouruč*) a konečně, že i doprava hříšníků do pekla dá zabrat (*"trakačová" slalomová dráha*). Všichni makali, až se jim od kopyt prášilo a z rohů kouřilo, ovšem vyhrát mohla jenom jedna dvojice. Nejlepšími čertíky byli na slavnostním setkání vyhlášeni *David Prachař a Olga Pavlacká* ze třídy V.A paní čertice Jitky Hankové (o jejich vítězství rozhodl větší počet prvenství v jednotlivých disciplínách pětiboje).

Celkové pořadí:

1. David Prachař a Olga Pavlacká, V.A - 8 b.
2. Marek Bartošík a Kateřina Mičová, V.B - 8 b.
3. Vojtěch Kramář a Beáta Kramárová, IV.A - 15 b.
4. Patrik Valášek a Valerie Staňová, III.B - 22 b.
5. Barbora Kelfšková a Monika Gabrhelová, IV.B - 24 b.

(ve IV.B nemají čerty, jen čertice..)

6. Jan Gabrhel a Jana Hanková, III.A - 28 b.

O florbalové borce

V malé tělocvičně se uskutečnila zkouška její statky. To si to totiž mezi sebou rozdali kluci 3., 4. a 5. tříd ve florbalovém turnaji. V bouřlivém prostředí bylo k vidění nejen 118 gólů.

Celkem pět týmů nižšího stupně vstoupilo do bojů o titul **florbalových borců** v bouřlivé atmosféře hřimajících ohozů. Systémem každý s každým pak kluci odehráli celkem 10 utkání, ve kterých padlo neuvěřitelných **118 gólů**. Mírným favoritem turnaje bylo družstvo **V.A**, tedy kluci kolem *Davidá Prachaře* a *Jozky Urbánka*. Svou roli potvrdili, i když v duelu s **V.B** měli namále. Výborně zvládl nejen ve florbalové brance především *Tomáš Rapant* ukázal, že to výborně zvládl na přední umístění, ale *Albert Dubovský* nebo *Jirka Varous* své týmy kvalitním výkonem podželi. O prvenství pátáků z áčka nakonec rozhodlo až lepší skóre. Všem chlapcům k předvedeným výkonům gratulujeme!

Tabulka O florbalové borce 2006/07

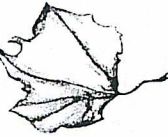
	III.A	III.B	IV.A	V.A	V.B	SKORE	BODY	POŘADÍ
III.A			3:12	4:14	2:8	12:36	2	4.
III.B	2:3		0:10	1:12	2:7	5:32	0	5.
IV.A	12:3	10:0		3:7	5:7	30:17	4	3.
V.A	14:4	12:1	7:3		8:8	41:16	7	1.
V.B	8:2	7:2	7:5	8:8		30:17	7	2.

Výtvarná soutěž třetřáků, čtvrtřáků a pátřáků Barvy podzimu

Ve dvou třídách nižšího stupně naší školy se sešly děti, které se rády baví kreslením či malováním. Tentokrát si "změřily síly" ve výtvarné soutěži Barvy podzimu. Vám, kteří jste zvědaví, jak to dopadlo, je určen náš příspěvek.

Podzimní čas je nejen časem dušičkovým, ale svou barevností i časem z nejpůsobnějších. Kromě silných větrů a častých pliskanic si pozoromé oko vnímavých jistě všimne i nenadálé změny v barevné škále okolní přírody. Odstíny žluté, oranžové, červené či hnědé barvy nenechávají klidnými asi nikoho z nás.

Někteří mezi námi jsou navíc takoví, že tuto krásu dovedou vyjádřit nejrůznějšími výtvarnými prostředky na papír. Tento um prokázalo v naší soutěži celkem 36 šikovných dětí. Paní učitelky vybraly společné téma a taky techniku kreslení. Zkoušená porota složená z paní učitelky nižšího stupně musela mezi řadou opravdu hezkých prací vybrat ty nejlepší. A zde je tedy slíbená odpověď na otázku Jak to všechno dopadlo?

1. místo:

Eliška REGINÁČOVÁ, V.B

2. místo:

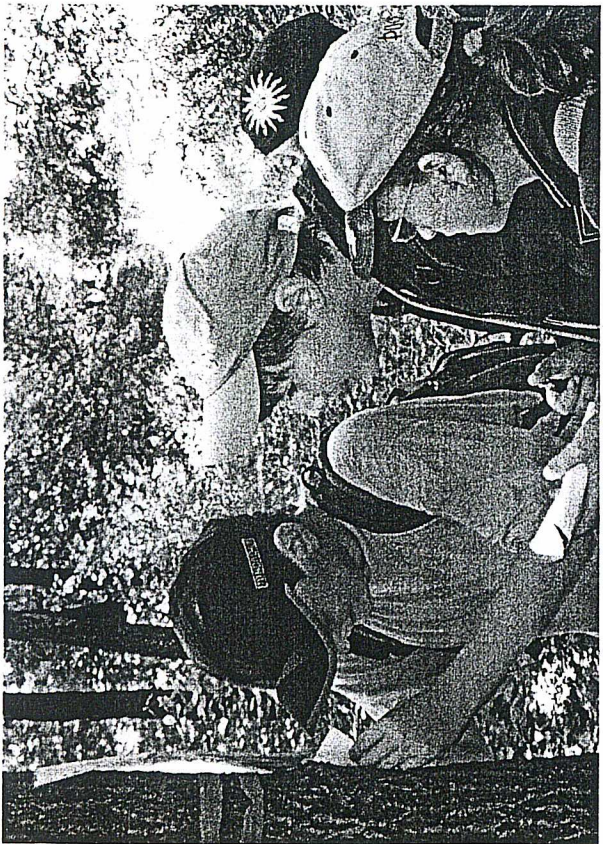
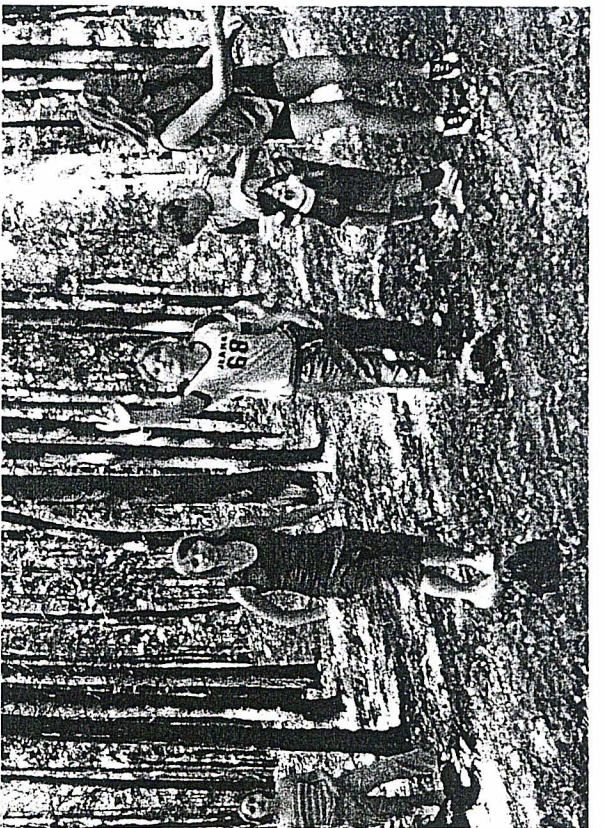
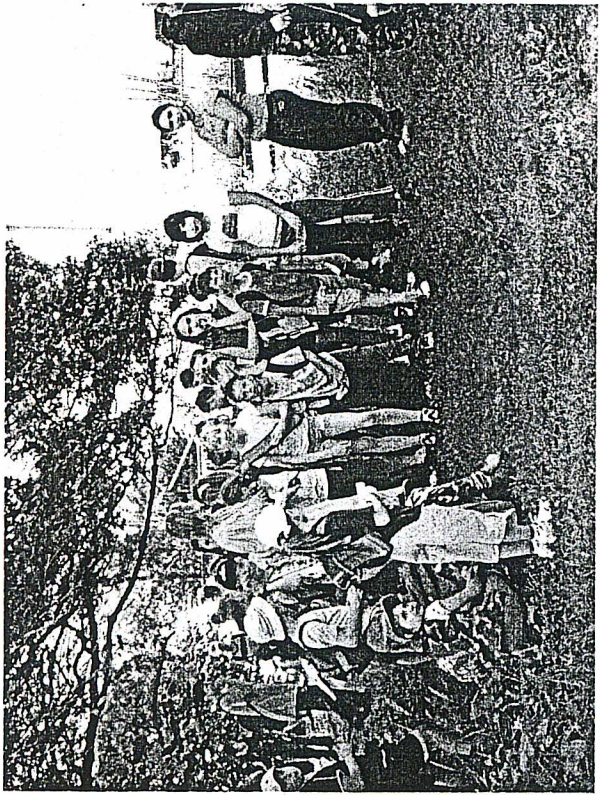
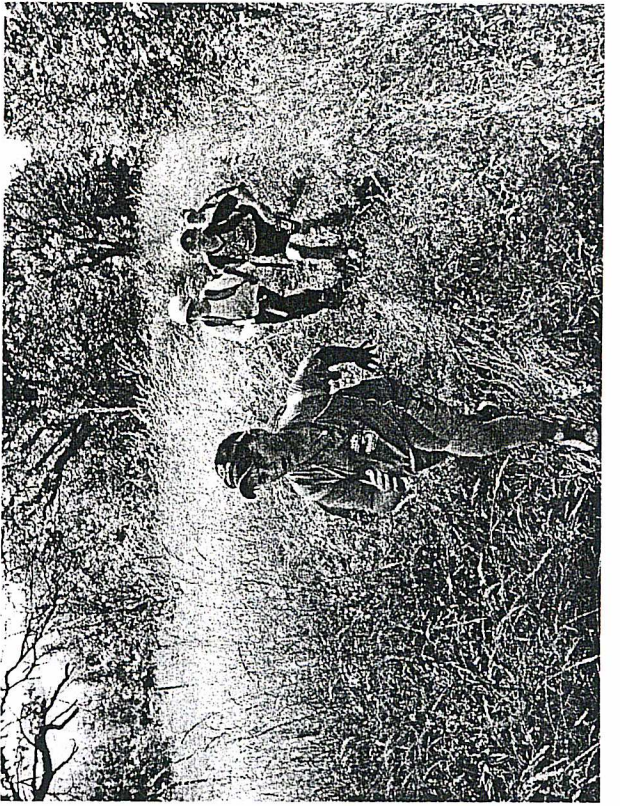
Kamila ŠIMONÍKOVÁ, III.A

3. místo:

Anna RUMÁNKOVÁ, V.A

Odměnou pro nejlepší byly drobné dárky od sponzorky soutěže, paní Elišky Urbánkové. Poděkování ale patří hlavně dvojici paní učitelky, Hankové a Polanské, za uspořádání prima výtvarné soutěže.

Kinderiá a

OBLASTNÍ FINÁLE V UHERSKÉM HRADIŠTI

30 škol jihomoravského regionu změřilo své síly na tradiční lehkootletické soutěži osmičlenných týmů nižšího stupně. Že se naši mají reprezentanti v silné konkurenci neztratili, o tom svědčí celkové **5. místo**. A získat o dva body víc, jelo se na velké finále do Prahy. Smůla..

Našimi nejúspěšnějšími byli:

Marek Bartošik, V.B - 1. místo v běhu na 60 m (9,17s) a 1. místo ve skoku dalekém (420 cm)

Petr Gago, IV.A - 4. místo v běhu na 60 m (9,88s) a 3. místo v hodu kriketáčkem (40,1 m)

Robert Dubovský, III.A - 3. místo v hodu plným míčem (7,45 m)

Valerie Staňová, III.B - 2. místo v běhu na 60 m (10,42 s)

Dále si zazavodili druháci **Kristýna Uchytílová** a **Martin Jančařík**, čtvrtáčka **Beáta Kramárová** a pátáčka **Kateřina Mičová**.

PRINCEZNIČKA NA BÁLE..

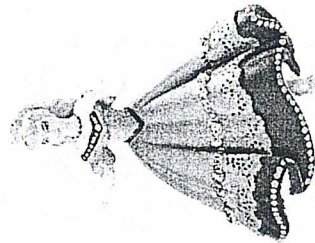
Tradiční braňák ke Dni dětí měl opět vysokou sportovní úroveň. Aktivně se ho zúčastnily prakticky všechny děti 3. – 5. tříd. Ve čtyřčlenných nebo pětičlenných družstvech soutěžily ve třech kategoriích.

3. ročník

1. Gepardi, 3.B	22:53 s
2. Tygři, 3.B	25:34
3. Vojáci, 3.B	26:10

4. ročník

1. Škorpici, 4.A	21:25
2. Braňáci, 4.A	22:04
3. Opičáci, 4.B	22:20

5. ročník

1. N. Švajdová a spol., 5.A	19:47
2. Fire team, 5.B	20:20
3. Blázni, 5.B	20:56

Já, matematický klokan, vydávám

OSVĚDČENÍ

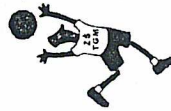
nejlepším řešitelům v mezinárodní matematické soutěži

1. **Hana Rybníkářová**, V.A
2. **Daniel Daniš**, V.B
3. **Martin Křížka**, V.A

O nejlepší ranáře

Když to v naší sportovní hale začne dunět, nemůže jít o nic jiného, než o další ročník turnaje ve *vybíjené* žáků čtvrtých a pátých tříd. Letos se ho zúčastnilo čtyři třídy nižšího stupně. Systémem každý s každým odehrály na dvou kurtech sportovní haly celkem 6 utkání. Družstvo bylo tvořeno mixem deseti hráčů a dvěma náhradníky, takže si zahrálo na **50 dětí**.

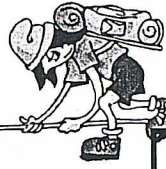

POŘADÍ TURNAJE:

1. V.A.....2. V.B.....3. IV.A.....4. IV.B

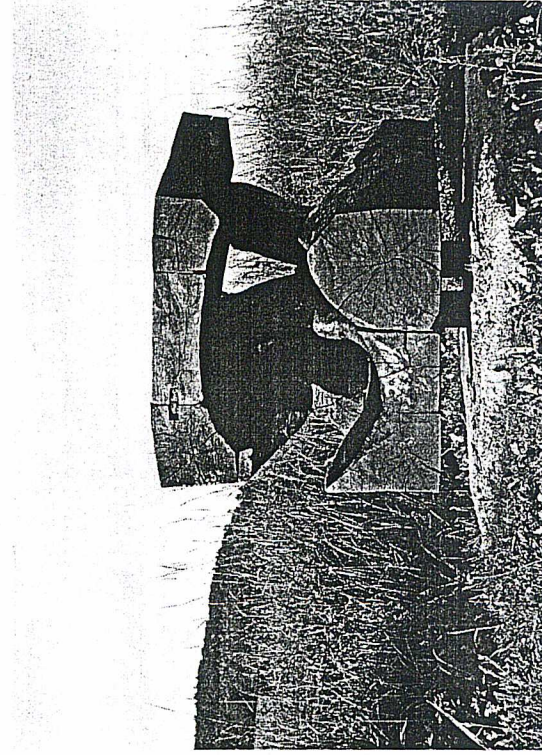
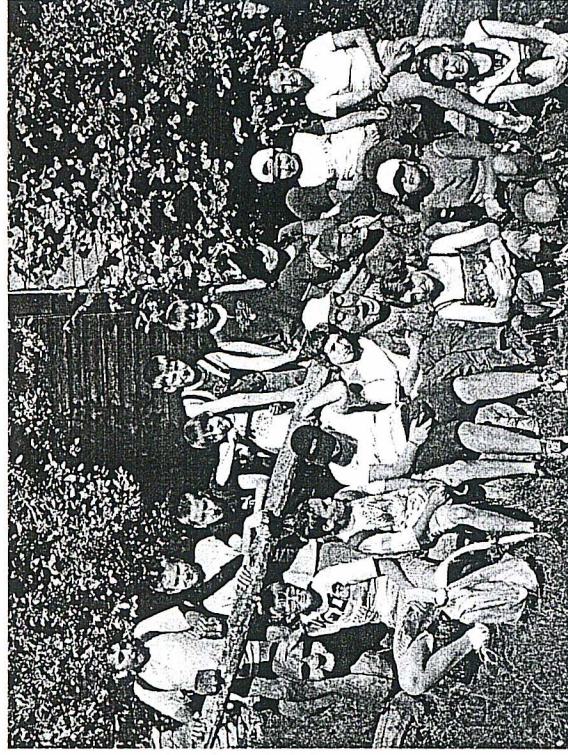

O nejlepšího šplhounka

pořadí	příjmení jméno	třída	čas
1.	Dubovský Robert	3.A	7,99
2.	Mikeska Michal	3.B	9,34
3.	Gabriel Jan	3.A	9,56
1.	Bartošíková Kateřina	3.A	7,31
2.	Staňová Valerie	3.B	8,64
3.	Dynková Kateřina	3.B	8,79
1.	Gago Petr	4.A	4,81
2.	Švestka Vít	4.B	6,42
3.	Varga Patrik	4.A	7,67
1.	Kejšková Barbora	4.B	8,24
2.	Vavrecková Klára	4.A	9,56
3.	Berčíková Pavlína	4.A	9,80
1.	Bartošík Marek	5.B	4,92
2.	Schaffer Pavel	5.B	5,00
3.	Prachař David	5.A	5,13
1.	Pavlacká Olga	5.A	4,61
2.	Nováková Barbora	5.A	6,54
3.	Míčová Kateřina	5.B	6,65

Školní výlety – II.stupeň

Vzpomínky z výletů

9.A

... Ve dnech 5. 6. a 6. 2007 byla skoro celá třída 9.A na výletě v Novém Hrozenkově v horském hotelu Permoník pod dohledem p. uč. Lahutové a p. uč. Novákové. Počasí se k nám obrátilo zády, tudíž jsme museli být v hotelu. Ale ani tam jsme se rozhodně nenudili.

9.B

Výlet do Sidonie
23. května se naše třída 9.B vydala na dvou denní školní výlet do vesnice Sidonie. Vlakem jsme dorazili přímo na místo. Odložili jsme si věci na ubytovně „Pohoda“ a vyšli na pěší túru ke zřícenině Vřatec. Po návratu jsme využili hřiště vedle chaty, hráli fotbal, plážový volejbal i nohejbal. Na druhý den jsme zhlédli hrad Brumov. A se skvělou náladou se vraceli domů. I když jsme ušli asi 24 km, stále vládla pohoda a všichni si užívali náš poslední výlet na základní škole.

6.C

... Další zastávka bylo planetárium, které se nám všem asi nejvíce líbilo. V planetáriu jsme mohli vidět umělou oblohu, na které byly hvězdy, planety, souhvězdí (velký a malý vůz, velká medvědice, atd.), mléčná dráha, ekliptika a podobně. Nakonec byla soutěž. 6.C reprezentovali Eliška Kunderatová a Tomáš Ondrušek, za 6.A soutěžili Adam Špalek a Jakub Kramář. Vyhráli jsme my (čekaři) o jeden bod. Pak následovala zoologická zahrada...

6.B

Sochy v krajině
V úterý 12. června jsme se vydali za sochami v krajině do Hostětína a Pitína. V 7:00 jsme nastoupili do vlaku a odjeli do Hostětína. První socha, která se jmenovala Pohlednice na nás čekala hned na vlakové zastávce. Druhá socha byla u potoka a taky podle toho to byl Vodník se svou obětí. Třetí socha, kterou jsme navštívili se jmenovala Adam a Eva. Známovala bránu, ve které byla umístěna dvě sedátka, na kterých byly vyryty pohlavní orgány. Jedno bylo určeno pro ženy a druhé pro muže. Další socha nás čekala na kopečku, jmenovala se Pastýř. Tato socha vypadala jako kopie opravdového pastýře. Objekt byla další socha, která byla pár kroků od pastýře. Vypadala trochu zvláštně a podle autorky měla znázorňovat dvě osoby, které se objímají. Po Objekt jsem zašli do malého obchůdku v Hostětíně, kde jsme se občerstvili a pokračovali jsme v naší cestě za poznáním, tentokrát k soše Skřítci. Byly to tři postavíčky, které seděly na pěkně opracovaném dřevě. U této sochy jsme se všichni vyfotografovali. Potom jsme vyškrábali na velký kopeček s názvem Jahodiska, kde nás čekala socha Jahoda. Byla poměrně vysoká a ze začátku vypadala jako stará zvonice. Od Jahody jsme se dostali ke Strážci. Kolem cesty byly jámy z druhé světové války. Nahoře v lese stála socha Strážce, který vztýčuje ruku k obloze. Od Strážce jsme se dostali ke Krávi, která se nám líbila nejvíce. Zde jsme si dali malou svačinku. Pokračovali jsme cestou dolů k Pitínu, kde na nás čekala socha Poupě, kterou vyřezal občan z Pitína. Tato socha byla naší poslední. Ale my jsme nebyli smutní, protože náš náš spolužák vzal k sobě domů na malou farmu. Zvířata se nám hodně líbila. Když jsme si prohlédli všechna zvířata, šli jsme směrem dolů do vesnice. Někteří z nás vyhladověli, a tak jsme ještě zašli na malé občerstvení do obchodu. Pak jsme se vrátili spokojeně domů.

Výlet osmáků do východních Čech

V úterý 12. června v 6 hodin ráno jsme se všichni sešli u nového penzionu. Někteří tam byli už dříve, protože se nemohli dočkat. Usměvaví, s dobrou náladou jsme si sedli do autobusu a vyrazili.

V Holicích jsme si prohlédli památník Emila Holuba, který se zde narodil. V Třebechovicích jsme obdivovali největší pohyblivý dřevěný betlém u nás. Pak jsme navštívili zámek v Opočně a prošli si Babiččino údolí, kde jsme viděli sousoší babičky s vnučaty a psy. Poznali jsme také další místa, která se objevila v knize Boženy Němcové Babička a ve stejnojmenném filmu.

Večer jsme dojeli do našeho "dočasného domova" - kampu u Červeného Kostelce. Ubytovali jsme se v chatkách. Někteří s hrůzou i smíchem zjistili, kolik je tam pavouků, pavučin a mravenců, okamžitě se chopili smetáku a začali uklízet (zvláště děvčata). Po večeri jsme si sedli kolem ohniště a paní učitelky nám daly poslední instrukce, jak se máme chovat v noci. Večer jsme se dobře bavili. Večerka byla o půlnoci, ale někteří si vydrželi povídat až do čtyř hodin do rána.

Ráno jsme vstávali v 7 hodin a po snídani jsme jeli do Adršpašských skal, které byly velmi pěkné. Dokonce jsme se svezli i na loďce, kde nás provázel legrační průvodce. Potom už na nás čekalo ZOO ve Dvoře Králové. Tam jsme se svezli vláčkem a safari busem. Kolem nás pobíhala různá zvířata, která jsme si mohli prohlédnout.

Cesta zpět příjemně ubíhala a čím víc jsme se blížili k domovu, tím víc jsme měli energii a chuť zpívat. Bezpečně jsme se vrátili domů a rozloučili se. Tento výlet se nám všem velice líbil, a proto na něj nikdy nezapomeneme. A jsme moc rádi, že ho naše milé paní učitelky uskutečnily!

Žáci 8.B,C,D

Úvahy

Kdo je přítel?

Když se zamyslím nad tím, kdo je přítel, mnohdy se to zdá jednoduchá otázka. Ale

pokud přemýšlím stále a stále víc, docházím k závěru, že přítel nemůže být každý.

Někdy si večer lehnú do postele, rozsvítím svíčky a přemýšlím a dumám nad otázkou: „Proč nás někdy i ten nejlepší přítel zradí?“ My všichni bychom měli být schopni vztahu, kterému se obecně říká „přátelství“. Nezáleží na tom, zda ta osoba je hodná nebo zlá. Každá v sobě má určité něco dobrého.

Otázka zní, kdy vlastně začíná přátelství? Od které chvíle se můžeme považovat za přátele? Myslím si, že dobrými přáteli můžou být jen lidé, kteří se znají několik let. Pohybuje se to od nejjednodušší až po ty nejsilnější vztahy. Přitelem může být i soused, kterého znám jen tak od vidění. Mohou to být lidé, kteří se scházejí v obchodě, podniknu, v němž spolu mluví, aniž by se znali.

Být něčím přitelem a mít někoho za přítele je krásný pocit, protože v takovém případě si lidé rozumějí. Ale je třeba, aby oba přátelé měli o tento vztah zájem. Taky se stává, že s nějakou osobou máme společné zájmy a tak nějak „si padneme do oka“, že se z nás stanou nakonec ti nejlepší přátelé.

Myslím si, že přátelství patří do života snad každého z nás. Předpokladem dobrého přátelství je začít taky vidět záporny. Každý by si měl uvědomit své chyby a zamyslet se nad sebou a poté soudit okolí. Jak praví přísloví: „Kdo hledá přátele bez chyb, zůstane bez přátel.“ Klára Kosynová 9.C

Klimatické podmínky

Nedávno se sešli vědci a prohlásili, že globální oteplování už nelze zvrátit. Jen drastické změny v příštích letech by mohly katastrofální dopady zmírnit, což je velmi nepravděpodobné, jelikož se k tomu nikdo nemá. Polovina lidí na světě žije na pobřeží a pokud roztají ledovce, zmizí z mapy třeba i New York. Pravděpodobně se zvýší četnost a intenzita povodní, hurikánů, vln sucha i veder...

Myslím ale, že nic není tak horké, jak se uvaří. Vzpomeňme na loňskou zimu – závěje sněhu znemožňovaly průjezd cestami, pod tíhou sněhu padaly střechy supermarketů i sportovních hal. Zvěř v lesích hymula hladem i mrazem, protože pod takovým množstvím sněhu jednoduše nic nenašla. Jedním spokojením byli tučňáci v ZOO a vlekari. Před rokem nikdo globální oteplování ani nevzpomněl, jelikož by se mu každý akorát tak vysmál. Ale i tak není dobré to podceňovat.

Některé alternativní teorie tvrdí, že oteplování je důsledkem dlouhodobého kolísání teplot, další, že velikost pozorovaného oteplování leží doposud v rozmezí přirozeného dlouhodobého kolísání teplot. I kdyby globální oteplování bylo celé jen bublina zveličená médií, musí se omezit množství oxidu uhličitého v ovzduší, aby se dalo ve městech dýchat. Mezi velké znečišťovatele patří hlavně Čína a další země s levnou pracovní silou, za kterou se stěhuje průmysl.

Možná se dočkáme doby, kdy z velkých měst na pobřeží budou atrakce pro potápěče a hory budou přelidněné. Jisté ale je, že by voda k České republice nedosáhla a pouze bychom nemuseli jezdit tak daleko k moři.

Petra Sedláčková 9.C

Mikulášské nadělení

Byl krásný podvečer, podvečer pátého prosince. Venku lehce poletovaly sněhové vločky a větřík mírně pofukoval. Stála jsem u okna, očima sledovala dění venku a uši byly napnuté tak, aby slyšely každý známý zvuk, ten, který slychávám jen jednou v roce. A to bylo právě dnes. Pomalu se setmělo, ale moudrý Mikuláš, hrůzostrašný čert ani nádherný anděl nikde. Jenže já jsem byla trpělivá a nedala se odradit. V tom se na ulici něco hnuho! A zase! „Přece ta trojice nemůže být tak malá?!“ pomyslela jsem si. Ale můj údiv nepfestal. Uslyšela jsem zachrochtání a co nevidím? „Mé, na cestě je prasa a hen je druhel! A to sů naše!“ křičela jsem na celé kolo. Když to uslyšeli ostatní, nechtěli věřit. Poté, co se sami přesvědčili, vzali metle a fůr ven. Honili jsme je po celé ulici, ale našťásti se jim zalíbila předzahrádka u Ondrušků, kterou pěkně zryla. Chytit je nám dalo pořádnou fušku, protože popohnat versus dva metráky není zrovna jednoduché. Byl to pořádný cirкус, že přispěchali na pomoc i sousedé. A tak společnými silami jsme je zahnali do chlívků. Když jsem ulehla do postele, pomyslela jsem si, že takového Mikuláše nemá kdekdo. Proto mi vůbec nevadilo, že jsem nic nedostala. Ale sotva se mi zavřely oči, uslyšela jsem zvuk zvonku. Myslela jsem, že se mi to zdá. Ovšem nezdálo se. Za chvíli přišla maminka a vyhnala mě z postele. Takže jsem recitovala básničku „Sněží“ v noční košili. Ale stálo to za to, takovou nadílku jsem ani nečekala.

Eliška Kundratová 6.C

Nežekavý úlovek

Jednou na podzim jsem se s bratrem a tatínkem vydala na ryby. Sedíme si u vody, ale záběry pořád nikde. Když mě rybaření začalo nudit, šla jsem se projít po břehu. Jak se tak rozhlížím po okolí, náhle uvidím na skále něco bílého. Utíkám to říct tatínkovi a zjišťujeme, že je to koza. Měla v mladém smrkovém porostu pelíšek, ale byla vystrašená a hodně vyhublá. Jelikož byl s námi i pes Ivan, hned ji našel. Koza ale už měla zřejmě připravené bezpečné místo, asi po nějakých předchozích nepřijemných zkušenostech, kde se k ní nikdo nedostane. Skočila na skálu, zůstala stát a čekala, co se bude dít. Pes v zápalu lovu spadl, našťásti bez újmý na zdraví, z dvacetimetrové skály. Rozhodli jsme se, že když už nechytíme žádnou rybu, zachráme aspoň kozu. Dalo nám to hodně úsilí, ale po hodině různých přelstivacích pokusů se nám ji podařilo chytit a naložit do auta. Usoudili jsme, že se asi někomu ztratila, a tak jsme objeli okolní vesnice, zda někdo kozu nepostrádá. Byl již večer, a žádného majitele jsme nenašli. Přestože jsme nechali na nás kontakt, nikdo pořad nevolal. Nezbylo nám nic jiného, než ji vzít s námi domů. Dostala najíst, napít a připravili jsme pro ni i spaní, kdyby se majitel našel až ráno. K našemu překvapení ale uběhl další den, týden a naše pokusy najít vlastníka kozy už ztrácely naději. Nezbylo nám nic jiného, než se o kozu začít starat. A protože jsme takové zvíře doma ještě neměli, museli jsme se všechno naučit. Co jí dát najíst, stříhat kopytka a za půl roku ji i dojit. Když už totiž byla u nás měsíc, začala toužit po „partnerovi.“ Zavedli jsme ji za ním a na jaře se nám za naší péči odvděčila krásnými kůzlátky.

Šárka Charvátová 6.C

Dopisy ze 6. A

Dobrý den paní učitelko Švehlíková, jsem druh klavíru zvaný křídlo. Mám již 130 roků, ale přesto hraji dobře. Moje majitelka se jmenuje Veronika. Hraje na mne už od 2. třídy a za ty roky ji dokonale znám.

Hned poznám, když se jí nechce cvičit, to mě ještě druhý den bolí všechny klapky.

Naopak jsou chvílky, kdy hraje s radostí, a to nám to pak pěkně klapě. Mým největším přáním je, abyste jí dávala sklady, které jí baví.

Děkuji Vám.
S pozdravem

klavír

Milá veverko,
promiň, že jsem Ti snědl všechny ořechy. Nasbíral jsem Ti nové a brzy Tě i s vrabcem přijdeme navštívit.
Měj se!

Tvůj datel

Milá Renčo,
předem bych Ti chtěl poděkovat za to, jak se o mne staráš. Jsem rád, že mám takovou hodnou paničku, jako jsi ty.

Každý den mi dáváš novou vodu, granule i nějaký ten mls. Jenom mě mrzí, že si se mnou denně nehraješ. Dopoledne, když není nikdo doma, je mi strašně smutno.

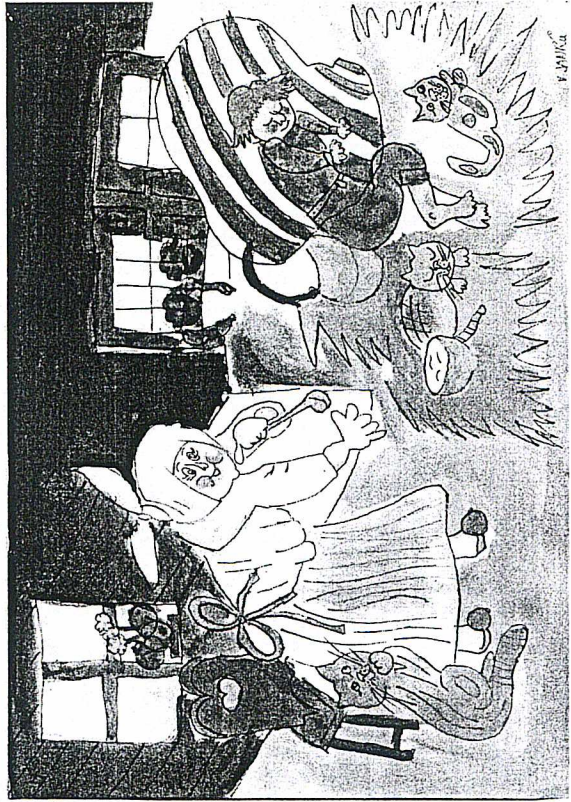
Taky se Ti chci omluvit, že někdy uteču. Ale nemusíš se bát, já se vždycky k Tobě vrátím. Zdraví Tě

Žaryk

Obhajoba ježibaby

Jak jsem se ráno probudila, pocítila jsem, že mě čeká dosti náročný den. Hned jsem vstala a začala péci permíky. Když jsem dokončila svou práci, už se stmívalo. Najednou jsem slyšela nějaké divné zvuky. Šla jsem se podívat, co se venku děje. Otevřu dveře a vidím, jak mi dvě malé děti loupou permíček. Když bych je nepozvala ke mně, tak by mi snědly celou chaloupku. A protože už byla tma, nabídla jsem jim přibýtek na noc. Usadila jsem je k mému stolu a přinesla plnou mísu permíků. To jim však nestačilo a začaly mi pojídat vevnitř mé veškeré vybavení, ale to nebylo zřejmě všecko. Ten malý kluk jménem Jeníček začal mít psychopaticky záchvat. Začala jsem panikařit. Nevěděla jsem, co mám dělat. Nato mi ta holka Mařenka napověděla, že ho mám dát do klece, kde bývají normálně slepice. Tak jsme ho tam daly a pořádně si oddechly. Mařenka, tak slušné děvče, začala uklízet ten svinčík a já si dala chvíli oddech a usnula. Mezitím se asi Jeníček zklidnil a Mařenka ho pustila na jeho práni. To jsem však netušila, co na mě chystají. Jakmile jsem se probudila, Mařenka na mě vybafla, div mě netrefil šlak. Začala mi říkat nějaké divné věci, že prý budeme hrát jakousi hru. Hru jsem dlouho nehrála, tak jsem řekla, že jo. Jeníček mi vysvětloval pravidla. Prý já si mám sednout na lopatu, co byla u pece. Tak jsem si sedla. Oni nečekaně popadli lopatu a šoupli mě do rozpálené pece a zavřeli. Než jsem se odsud dostala, měla jsem popáleniny druhého stupně a prý za všecko můžu já.

Žáci 9.C

Kluci vs. Holky

Aneb máme na škole všichni stejné podmínky?

... Ano, to je častá otázka holek. Proč jedou kluci na volejbalové soutěžení a holky ne? Proč mají kluci volejbal třikrát týdně a dokonce ho mají i v osmé a deváté třídě a holky ne? A spousta podobných otázek. No, proč? Ještě ani jedna z nás nezná na tuto otázku odpověď! A není to náhodou tím, že na naší škole panuje tak trochu "nerovnost" mezi holkama a klukama?

Nejenom nynější žákyně naší školy, ale i holky, které z ní vyšly, říkají, že si zažily to samé. Ale pořad tady zůstává otázka. **PROČ?** Vždyť holky nejen za tento, ale i minulý rok předvedly lepší výsledky na atletických soutěžích. Ovšem klukům se musí nechat, že líp bodují ve volejbale. Ale opět otázka, která je holkám známá. **PROČ?** Je to naše chyba? Není! A odpověď? Vždyť holky netrénují tolik, co kluci, a věnuje se nám tolik času. Tak už po několikáté! **PROČ, PROČ, PROČ?**

Doufám, že se každá z nás brzo dočká odpovědi a konečně pochopíme proč? a dozvíme se **PROTOŽE**

Lucie Koudelová 7. A

Vítězství dívek krajského kola O pohár rozhlasu

Do Uherského Brodu s bojovou náladou a za účelem „vyhrát“. Společně s mladšími chlapci jsme došli na stadion, ještě netušíc, jak se nám povede ve výkonech. Převlékli jsme se do sportovního a jako řádní sportovci jsme se také rozcvičili. Na začátku atletických závodů jsme se byli nervózní, ale po první disciplíně, kterou jsme na plné čáře vyhráli, z nás nervozita zmizela. Něco máme za sebou, ale musíme bojovat dál. Všechny jsme se navzájem povzbuzovaly a radily, jak podat větší výkon. Konec závodu byl ale dramatický díky zranění našich holek. Vyčerpané po skoku vysokém jsme musely sebrat poslední síly a vybrané závodnice zaběhnout ve velkém horku 800m a být na předních pozicích. Naštěstí se to povedlo. Náš poslední úkol byla štafeta, kterou jsme vyhrály bez konkurence. Po krátkém odpočinku jsme v napjaté atmosféře čekaly na vyhlášení výsledků. Když jsme nastoupily na vyhlášení, oznámili nám, že jsme skončily druhé. Překvapením pro nás bylo první místo Luhačovic, které jsme porazily. Pořadatelé se sešli a všechno znovu řádně spočítali. Všichni s chmurným pohledem napjatě čekali, jak to nakonec dopadne. Znovu všichni nastoupili. Pořadatelé, trenéři a závodníci. Už jsme ani nedoufaly ve výhru, ale náhle: „První se stává Základní škola T.G.Masaryka Bojkovice.“ Všichni radostně vykřikli a společně se radovali. Jsme prostě nejlepší! Nezbylo jediného děvčeka bez úsměvu, ba právě naopak.

Tímto bychom chtěly všem závodnicím, Nikole Turkové, Lucii Koudelové, Věře Juračkové, Janě Michlačíkové, Olze Krejzlíkové, Haně Gabrielové a Adéle Gorčíkové, poděkovat za skvělé výkony...
Holky z 8.A

Povahové recepty

Recept na skvělého člověka

Na můj recept potřebujeme: 30 dkg laskavosti, 50 dkg upřímnosti, něco málo upovídání, spoustu moudrosti, trošku namyšlenosti, 100 dkg statečnosti, trošičku bezohlednosti a neměla by chybět výjimečnost se smyslem pro humor.

Postup: laskavost smícháme s upřímností a jemně přichutíme upovídáním. Necháme pár hodin uležet a přidáme moudrost se statečností, osolíme troškou bezohlednosti a nakonec přidáme výjimečnost, ale té moc nedávat, vytváří citelnou vůni namyšlenosti!

Z vytvořeného těstíčka uděláme člověka podle fantazie a necháme ho upéct. Když se zbarví do jemně hnědého odstínu, posypeme ho smyslem pro humor. Nakonec ho necháme „zdřímnout“ tak na 2-3 hodinky, aby v sobě měl trochu lenosti, ale ne moc „Bez práce nejsou koláče!!! Přejí krásné zážitky s výjimečným člověkem!“

Petra 7.B

Člověk se správnou povahou

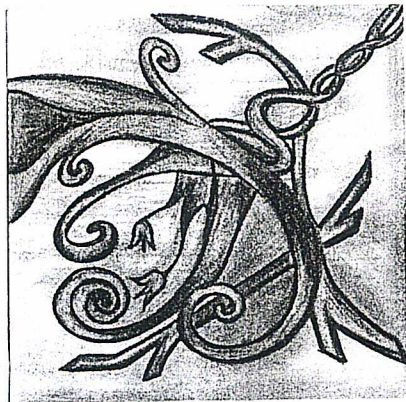
Má: moudrost, dobrostrdečnost, laskavost, soucitnost, otevřenost, ohleduplnost, dobrodružnost

Znám člověka, který má v sobě kousek moudrosti a dobrostrdečnosti, kterou projevuje ve všem, co dělá, protože to dělá velmi moudře a dobrostrdečně. Dále má přimícháno i kousek laskavosti a soucitnosti, protože ví, jak přáteli vždy a dobře pomoci. Určitě je otevřený všem svým názorům. Je ohleduplný i k ostatním lidem, neboť ví, jak se správně zachovat. Samozřejmě má srdce správného dobrodruha, které taky často využívá. Je velmi inteligentní a nechybí mu ani kousek statečnosti. Když je zapotřebí, umí vystřícit i ostré lokty.

Prázdninový recept

Kousek zábavy, spoustu radosti, trochu moudrosti, pro správné bibosti. Spoustu legrace, hromadu přátel, aby sám nikdo nezahálel.

Eliška 7.B

Písničkové básničky

B B B

Šeptaly si čtyři vosy:

„Víte, kdo dvě břicha nosí?“

My to také dobře víme,

Že je to B nepovíme.

Jiří Ševčík 6.C

K

K jako květen,

né jako leden.

Všichni to víme,

zdravě kiwi sníme.

K jako kvočna,

né jako točna.

Všichni to víme,

kukuřici sníme.

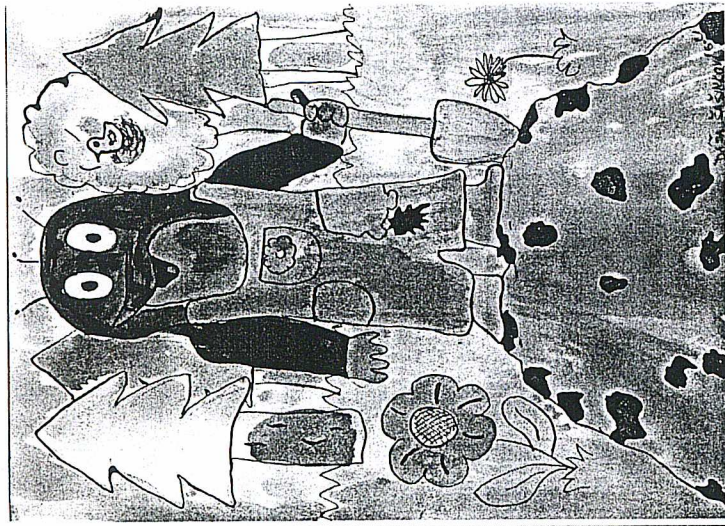
K jako kráva,

né jako tráva.

Všichni to víme,

dobrou kaši sníme.

Tereza Francová 6.C

Něco pro pobavení:

Ach ty blondýnky ?

NASA pošle v rámci výzkumu do vesmíru blondýnu (zástupce lidstva) a prasaťko (zástupce zvířecí říše). Před odletem obdrží oba obálky s instrukcemi a start může být povolen. Když prase otvorá obálku, blondýna mu kouká přes rameno, a když se na prase vyvalí spousta papírů s informacemi, jak obsluhovat celý raketoplán, blondýna zbledne. S hrůzou trhá svou obálku: „Proboha, když tam má prase tolik instrukcí, co tam tak budu mít já?“

S třesoucíma se rukama otevře obálku a vydá papírek se stručným příkazem: „Krm prase a hlavně na nic nesahej!!“

Z Pepičkových postřehů

Paní učitelka se ptá v hodině svých žáků: „Nedávno jsem vám vyprávěla o vlku.

Kdopak si pamatuje, čím se tato šelma živí?“

Pepíček: „Převážně Červenými Karkulkami.“

Ach ty blondýnky

Víte, proč blondýnky otvírají jogurty už v obchodě?

Protože je na nich napsáno: Zde otevřít!

Zbytečný new look

Majitel oprýskané Škody 120 si jednoho dne všimne, že mu někdo vyškrabal klíčem do laku nápis: PŘESTŘÍKEJ TU KRAKSNU, NEDÁ SE NA TO KOUKAT!

Řekne si, že na tom něco je a nechá vrak přelakovat. Najednou vypadá jeho Škoda 120 v černé metalíze zase docela k světu. Nemůže se na ni vynadřovat. Ale další ráno objeví na autě další klíčem vyrytý nápis: NO VIDIŠ! HNED TO VYPADÁ LÍP!

Dilema zvidavého Jiříka

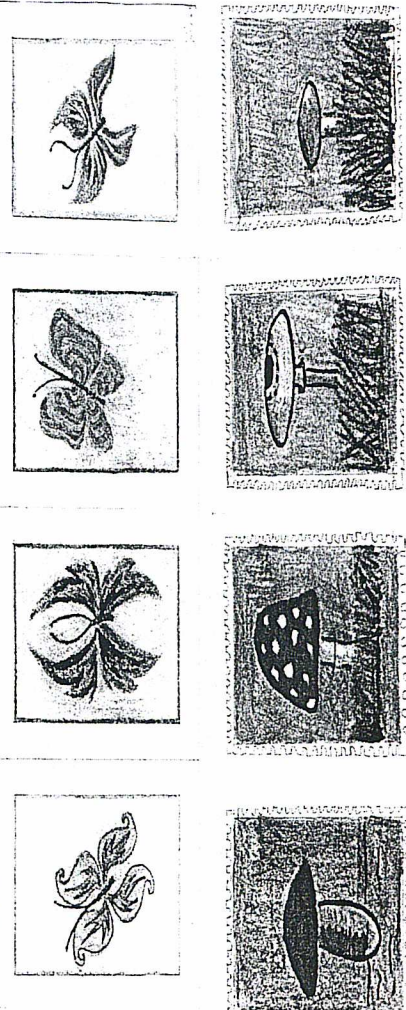
Malý Jiříček se ptá tatínka: „Tati, proč je Tichý oceán tichý?“

Tatínek zabručí: „Prosím tě, to jsou otázky... Nemůžeš se zeptat

na něco jiného?“ Tak dobře: „Na co umřelo Mrtvé moře?“

Jiný kraj, jiný mrav!

Posle bohatý arabský šejk studovat svého syna do Ameriky. Po týdnu od něj přijde dopis: „Milý tatínku, je tu hezky, ale všichni jezdí do školy autobusem, jen já autem. Můžeš s tím, něco udělat?“ Odpověď: „Milý synu, přikládám šek na milion dolarů. Kup si taky ten autobus.“

Hádanky

Víš čemu se říká maximální přesnost boxerskou rukavicí?
Trefit mravence boxerskou rukavicí rovnou mezi oči!

Víš, jak se musí držet veš na pleši?
Vší silou!

Kolik blondýnek se zaměstná k upečení dortu?
Deset! Jedna připravuje těsto a zbylých devět loupe lentičky na polevu!

Kdo jinému jámu kopá?
Brigádník!

Proč si blondýny sedají v kancelářích tak často do oken?
Pracují ve Windows!

Tipni si, co se stane, když se zkrží divočák s kuřátkem?
Kuře na divoko!

Co to je, je to černé a jde z toho strach?
Havran s kulometem!

Co to je? Když to vyhodíte z okna, je to černé, pak modré,
černé a bílé.

Když to dopadne, je to fialové, růžové, zelené a žluté!
Nevíte? Já taky ne. Ale barevné je to hezky, co?

Někdy je to měkké a krátké někdy dlouhé a tvrdé. Víš, co to je?
I, Y.

OSMISMĚRKA

A	Š	O	P	A	V	A	P	M	B
Z	N	K	L	A	D	N	O	L	O
N	I	L	Z	R	A	Š	N	I	J
O	Č	Z	E	P	T	D	R	B	K
J	I	N	Ā	R	O	K	B	E	O
H	V	I	N	E	J	Y	R	V	
O	B	K	S	R	A	J	N	E	I
S	O	L	O	H	O	U	C	C	
T	R	L	E	V	A	V	O	P	E
R	P	I	S	E	K	B	R	R	L
A	I	N	I	C	E	D	E	A	Z
V	O	T	U	M	O	C	H	B	H
A	E	C	I	B	U	D	R	A	P

AŠ	OLOHOUČ
BEROUN	OPAVA
BONKOVICE	OSTRAVA
BOR	PARDUBICE
BRNO	PÍSEK
DĚJÍN	PLZEŇ
CHOMUTOV	PRAHA
JIČÍN	TRÁŘOV
KLADNO	TOUŽAMA
KOLÍN	ŽLÍN
KYJOV	ŽNOVMO
LIBEREC	
MOST	

TAJEMKA

+ Otázka, kterou se mišl sem napíše!

SUDOKU

6	1	9							
9	4	8	5	2			4		
	5	9	6						
9		6		5	4	8		2	
				4		6			
		4	8	9		1	9		
	1	3			4	2	8		
4		5	9			4	9		
8		2		1		3			4

- Jaké číslo SUDOKU
- Hádání číslice se pomocí 10 jednotek hádkou opakuje 10krát
 - Hádání číslice se pomocí 10 jednotek slovy opakuje 10krát
 - Hádání číslice se pomocí 10 jednotek číslic 3x opakuje 10krát

Ve vedlejším písmenu vyberte počet slabičejší jména
 ve kterém jede písmenko ústřední. Vyberte akropson
 a slovo. Každé písmeno může být ve slově použito jen jednou.

L I C U M E S O

První písmeno slova (1920)
 Písmeno ve slově (1920) - 1920

DOPLNŮVAČKA

První písmeno slova (1920) - 1920
 Písmeno ve slově (1920) - 1920
 Slovo (1920) - 1920
 Slovo (1920) - 1920

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.